

nisterens Forslag allerede indtræder ved 20,000 Kr., og man gaar i Sverige indenfor denne Klasse ikke til en højere Procent end 4; denne indtræder først, naar Arvelodden er paa en Størrelse af 450,000 Kr. I 2den Klasse, hvor det er Forældrene eller deres Afkom, der arver, foreslaar Ministeren en Skala, som gaar fra 4 op til 10 pCt. i Afgift, og de 4 pCt. svares, naar Arvelodderne er under 1,000 Kr. Hvad denne Klasses Definition angaar, om jeg saa maa sige, omfatter den i Sverige tillige en Række Institutioner, som arver, nemlig Institutioner med kunstneriske, videnskabelige eller folkeoplysende Formaal; endvidere Stipendie- og Pensionsfond, Institutioner for syge og fattige og slikt. 4 pCt., som Ministeren her foreslaar som Minimum, indtræder i Sverige i denne Klasse først, naar Arvelodden er paa 10,000 Kr. Først naar Arvelodden er paa 1,000 Kr., indtræder 1 pCt.s-Afgiften, og en Arvelod paa under 200 Kr. er afgiftsfri. Maksimum i denne Klasse, de 8 pCt., indtræder først, naar Arvelodden er paa 365,000 Kr. og derover, men her i Landet slipper efter Ministerens Forslag ingen, som vil testamentere til Institutioner af den Natur, jeg nys nævnede, med under 6 pCt. i Afgift, en Afgift, der i Sverige først indtræder, naar Beløbet er paa 50,000 Kr. Deroppe søger man ogsaa at fremme Testamentering fra Borgernes Side saavel til Kirker som til Amter, Kommuner og andre Institutioner, som ikke kommer ind under den Kategori, jeg nys nævnede. Saadanne Testamenteringer søger man at fremme ved at lade Afgiften stige gradvis fra 1 til 12 pCt., som er Maksimum, men her fordres der af den Slags Arv 12 pCt. af alle Beløb — de være store eller smaa —, medens de 12 pCt. i Sverige først indtræder, naar et saadant testamenteret Beløb naar op til 1/4 Mill. Kr. Jeg tror, at man her, ikke mindst efter Ministerens Forslag, er for langt inde paa Arveafgift, hvilken jo betyder at lade Staten bruge til sine aarlige Udgifter store Dele af private Folks opsparede Penge. Det fremmer ikke dette, at Folk stifter Legater. Og det Spring i Maksimumsgrænsen, som Ministerens Forslag har i 4de Klasse fra de nuværende 12 pCt. op til 20 pCt., er ogsaa et vældigt Spring, som jeg ikke tror er heldigt. Dette Maksimum, 12 pCt., indtraadte tidligere kun, hvor Arvelodden var paa 100,000 Kr., medens 12 pCt. nu skal svares allerede af en Arvelod paa 5,000 til 10,000 Kr. i 4de Klasse. I denne Klasse gaar Procenten op fra 10 til 20, medens

man i Sverige holder sig til Intervallet fra 1 til 16 pCt. og ikke mener det berettiget eller ganske forsvarligt at gaa højere end til de 16 pCt. Denne Afgift indtræder først, naar Arvelodden er paa 1/4 Mill. Kroners Størrelse. Derfor mener vi fra vor Side, at det ikke er heldigt at gaa den Vej, Ministeren her har foreslaet. Jeg tror, man skal være meget varsom dermed og søge saa vidt muligt at undgaa at forhøje den Arveafgift, vi i Forvejen har her i Landet, saa overordentlig stærkt.

Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat i 1915, som jo har en fuldstændig midlertidig Karakter, har forbavset mig noget. Princippet, der ligger til Grund derfor, er overordentlig godt. Straks naar man ser paa Lovforslaget, er det overordentlig naturligt og tiltalende, kan man sige, men ser man det nærmere efter, forbavses man over at se et Forslag, som i den Grad er, om jeg saa maa sige, et Kontorforslag. Thi naar Talen er om Skatteindtægten for 1914 i Sammenligning med Skatten for de foregaaende Aar, har man dog tænkt paa de Skatteansættelser, der er sket i Henhold til de Opgivelser, der har fundet Sted nu i Januar Maaned, men det undrer mig, at man ganske har overset, at der vel er en uhyre Mængde Mennesker, hvis Regnskabsaar falder sammen med Kalenderaaret, men at en uhyre Mængde Mennesker netop af den Kategori, man her skulde ramme, har deres Forretningsaar liggende anderledes, f. Eks. fra Maj til Maj eller fra August til August. Hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag uændret, saaledes som Ministeren har foreslaet det, vil det derfor ganske sikkert berede meget store Skuffelser. Det bliver i alt Fald først værdifuldt, hvis man forlænger dets Gyldighed endnu et Aar. Det undrer mig, som sagt, at man i Ministeriet ikke har haft Øje derfor. Lovforslaget gaar ud paa dels at beskatte Enkeltpersoner og dels Aktieselskaber, og hvad dertil hører. Det forbavser mig, at man ikke har taget Andelsforetagender med. Det er dog f. Eks. ganske urimeligt, at Andels-Sukkerfabrikken i Nykøbing Falster skal betale, jeg tror 16—18,000 Kr. i Kommuneskat, men gaa ganske fri her. Det forekommer mig ogsaa ganske urimeligt kun at holde sig til Aktieselskaber, hvor Aktiekapitalen er over 100,000 Kr., thi hvis det er Formaalet, som vi alle ved, at ramme dem, der fortrinsvis har tjent ved Krigen, skal man netop medtage Aktieselskaber under 100,000 Kr. Den højtærede